

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9CoP/56/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4119200535
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrea Szombathová-Poláková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4119200535.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovvej a členiek senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a JUDr. Kataríny Marčekovej, v právnej veci účastníkov konania - manželov: L.. I. O., nar. XX. XX. XXXX, bytom D., H. 6, zastúpenej Mgr. Zuzanou Gálikovou, advokátkou, so sídlom Nitra, Farská 33 a L.. O. O., nar. XX. XX. XXXX, bytom D., Ľ. T. XXXX/XB, zastúpeného Advokátskou kanceláriou STOKLASA & STOKLASOVÁ s. r. o., so sídlom Farská 25, Nitra, o návrhu manželky na rozvod manželstva a úpravu práv a povinností rodičov na čas po rozvode manželstva k maloletým deťom O.: O., nar. XX. XX. XXXX a O., nar. XX. XX. XXXX, bytom u matky, zastúpených Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nitra, Štefánikova tr. 88, Nitra ako kolíznym opatrovníkom, o odvolaní manžela proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 3. septembra 2019 č. k. 13P/15/2019-102 takto

rozhodol:

Odvolačí súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o úprave styku otca s maloletými deťmi O. počas bežného roka m e n í tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletými deťmi každý nepárny týždeň od štvrtka od 19.00 hod. do nasledujúceho pondelka do 08.00 hod. s tým, že otec si maloleté deti vo štvrtok prevezme v mieste bydliska maloletých detí a po realizácii styku deti v pondelok odovzdá v školskom zariadení, ktoré maloleté deti navštevujú.

V ostatných napadnutých výrokoch rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie manželstvo L.. I. O., rod. P., nar. XX. XX. XXXX a L.. O. O., nar. XX. XX. XXXX, uzavreté dňa 02. 09. 2006 v G., zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu F., vo zväzku 9, ročník 2006, strana 121 pod por. č. 9 rozviedol. Na čas po rozvode manželstva zveril maloleté deti O.: O., nar. XX. XX. XXXX a O., nar. XX. XX. XXXX do osobnej starostlivosti matky a otca zaviazal prispievať na výživu maloletého O. O. sumou 170 eur mesačne a na výživu maloletého O. O. sumou 160 eur mesačne, ktoré výživné je otec povinný platiť vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, počnúc právoplatnosťou rozsudku. V poradí tretím výrokom rozhodnutia upravil styk otca s maloletými deťmi tak, že otec je oprávnený sa s maloletými deťmi stretávať nasledovne:
- počas bežného roka každý nepárny týždeň od štvrtka od 15:00 hod. do nasledujúceho pondelka do 09:00 hod. s tým, že si maloleté deti prevezme a po styku odovzdá v školskom zariadení, ktoré maloleté deti navštevujú,
- v období letných školských prázdnin každoročne od 15.07. od 09:00 hod. do 31.07. do 9:00 hod. a od 15.08. od 09:00 hod. do 31.08. do 09:00 hod.,
-v období od 24.12. do 06.01. nasledujúceho roka nasledovne: každoročne od 30.12. od 17:00 hod. do 06.01. nasledujúceho roka do 19:00 hod.,

- v párnom kalendárnom roku počas jarných školských prázdnin nasledovne: od soboty predchádzajúcej prvému dňu jarných školských prázdnin od 09:00 hod. do nedele nasledujúcej po poslednom dni jarných školských prázdnin do 19:00 hod.,

- v nepárnom kalendárnom roku počas veľkonočných sviatkov od Zeleného štvrtka od 09:00 hod. do utorka nasledujúceho po Veľkonočnom pondelku do 19:00 hod. s tým, že otec si prevezme maloleté deti v mieste bydliska maloletých detí a po ukončení styku maloleté deti matke včas a riadne odovzdá na rovnakom mieste. Matke uložil povinnosť maloleté deti na styk riadne pripraviť a otcovi včas odovzdať. Ďalším výrokom určil, že obaja rodičia maloleté deti zastupujú a spravujú ich majetok. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ustanoveniami § 18, § 22 ods. 1, § 23 ods. 1, 2, 3, § 24 ods. 1, 2, 4, § 62 ods. 1, 2, 4, 5, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1 Zákona o rodine, § 100 CMP. Uviedol, že navrhovateľka - manželka sa svojím návrhom doručeným na Okresný súd Nitra dňa 16. 01. 2019 domáhala rozvodu manželstva a úpravy práv a povinností rodičov na čas po rozvode manželstva k maloletým deťom O.: O., nar. XX. XX. XXXX a O., nar. XX. XX. XXXX tak, že ich súd zverí do osobnej starostlivosti matky, otca zaviazá prispievať na výživu maloletého O. O. sumou 220 eur mesačne a na výživu maloletého O. O. sumou 200 eur mesačne. Navrhovateľka návrh odôvodnila tým, že ich manželstvo bolo dobré len zo začiatku, postupne sa medzi nimi začali prejavovať rozdielne názory na manželské spolužitie, výchovu detí a vedenie spoločnej domácnosti. Manžel sa správal veľmi direktívne, majetnícky a spolu s deťmi sa mu museli neustále prispôbovať. Manželia sa odcudzili, intímne sa nestýkajú viac ako 9 mesiacov a v súčasnosti si manželstvo neplní ani jednu zo základných funkcií. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že návrh navrhovateľky - manželky na rozvod manželstva bol podaný dôvodne, nakoľko vzťahy medzi manželmi sú tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo si nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia. Podľa názoru súdu spolužitie účastníkov konania nevytvára harmonické a trvalé životné spoločenstvo tak, ako to má na mysli ustanovenie § 18 Zákona o rodine - manželia nežijú spolu, nepomáhajú si, nestarajú sa spoločne o deti a nevytvárajú zdravé rodinné prostredie pre ich maloleté deti. Súd z výpovedí manželov ustálil príčiny rozpadu manželstva v rozdielnych názoroch manželov na manželské a partnerské spolužitie, vedenie domácnosti a výchovu detí. Správanie sa manžela k manželke a k deťom považovala manželka za nezlučiteľné s jej názormi a predstavami o spolužití a výchove detí. Povaha manžela, jeho pohľad a názory na riešenie životných situácií nezohľadňujúce jej stanovisko, direktívne až majetnícke správanie sa manžela voči nej považovala za neprimerané a spôsobilo odcudzenie v citovom spolužití. Manžel po konzultácii so psychológom uvádzal, že si uvedomil, že nie vždy sa správal primerane k danej situácii, odôvodňoval to nezáujmom manželky o neho ako o partnera-manžela, nezáujmom o komunikáciu z jej strany. Potvrdil, že začal na manželku žiarliť. Manželia sa často hádali, napádali sa verbálne, hádky prerástli aj do fyzických atakov. Problémy v manželstve sú dlhotrvajúce, napriek konzultáciám u psychologičky nedošlo k sanácii ich vzťahu. Manžel mal záujem o udržanie manželstva a žiadal zamietnuť návrh na rozvod manželstva, napriek jednoznačnému postoju manželky k rozvodu manželstva, ktorý prezentovala počas celého konania a jej nezáujmu o obnovenie spolužitia s manželom. Správanie sa manžela aj po odročení pojednávania (z dôvodu rozdielnych názorov manželov na zabezpečovanie starostlivosti o maloleté deti a potreby rodičovskej konzultácie na RPPS), nesvedčí o jeho snahe manželstvo zachovať (obvinenie manželky z mimomanželského vzťahu). Súd nezaznamenal žiaden posun v ich komunikácii a vo vzťahu. Konzultácia na RPPS ÚPSVaR Nitra bola prioritne zameraná hlavne na riešenie rodičovských kompetencií pre prípad rozvodu manželstva, psychológ RPPS z rozhovoru s manželmi zistil, že obaja majú rozdielny pohľad na viaceré oblasti spolužitia, majú odlišné priority. Manžel chcel vzťah aj rodinu udržať, na druhej strane pri pohľade na konkrétny problém nedokázal prijať stanovisko niekoho iného, skízol do svojich odôvodnení. Ťažko pristupoval ku konštruktívnemu rozhovoru a pevne sa držal svojich zásad, kedy reakciou manželky bola už len rezignácia. Súd zo správania sa oboch manželov nezistil skutočný záujem o riešenie manželských problémov. Zo strany manželky nedošlo k obnoveniu citových väzieb k manželovi a k obnoveniu dôvery, ktorá by bola zárukou stability ich vzťahu. Je potrebné uviesť, že dobrovoľnosť v manželstve by mala byť zachovaná počas celého jeho trvania a nielen pri jeho uzavretí, a pokiaľ jeden z manželov zo závažných dôvodov nechce v takomto zväzku zotrvať, nie je možné si spolužitie vynútiť. Pokiaľ sú splnené zákonné predpoklady na rozvod manželstva, nie je dôvod takéto manželstvo zachovať. Súd návrh otca na doplnenie dokazovania vypočutím svedka p. G. zamietol, nakoľko rozvat manželstva účastníkov konania bol preukázaný aj bez výpovede navrhovaného svedka. Na základe uvedených skutočností mal súd prvej inštancie za to, že v danom prípade sú splnené zákonné predpoklady na rozvod manželstva, manželstvo nie je riadne fungujúce, manželia sa intímne nestýkajú, spoločne nehospodária, nežijú v spoločnej domácnosti, nezabezpečujú spoločnú starostlivosť

o maloleté deti už dlhšie obdobie. U navrhovateľky-manželky súd nezistil perspektívu obnovenia citových väzieb napriek odročeniu pojednávania a snahe manžela udržať manželstvo, ani perspektívu obnovenia manželského spolužitia. Jej rozhodnutie týkajúce sa rozvodu manželstva je nemenné, k manželovi nemá žiaden citový vzťah, podanie návrhu na rozvod manželstva nie je z jej strany neuváženým krokom a je výsledkom opakujúcich sa manželských, partnerských a rodičovských problémov. Rozvod v tomto prípade nebude ani v rozpore so záujmami maloletých detí, aj keď je úplná rodina prioritou a základ pre riadny zdravý fyzický a duševný vývin maloletých detí. Súd zdôraznil, že záujem maloletého dieťaťa je prvoradé hľadisko, na ktoré súd prihliada. Maloleté deti majú právo na zabezpečenie zdravého rodinného a výchovného prostredia, kde rodičia dokážu jednotne zabezpečiť výchovu svojich detí a vytvoriť im podmienky, aby mohli vyrastať v prostredí harmónie, lásky a úcty. Obdobie pred rozchodom manželov-rodičov maloletých detí bolo sprevádzané častými hádkami, verbálnymi aj fyzickými atakami, prítomných ktorých boli v niektorých prípadoch aj obe deti manželov. Takéto prostredie nie je vhodným ani z hľadiska zabezpečovania starostlivosti a výchovy ich maloletých detí a nevytvára zdravé a priaznivé prostredie pre vývoj maloletých detí. Súd na základe uvedených skutočností v zmysle ustanovenia § 23 ods. 1 Zákona o rodine manželstvo účastníkov konania rozviedol. Súd s poukazom na ustanovenie § 24 Zákona o rodine súčasne realizoval aj úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom O.. Keďže obaja rodičia sú spôsobilí maloleté deti vychovávať a majú záujem o osobnú starostlivosť - matka formou výlučnej osobnej starostlivosti a otec formou striedavej osobnej starostlivosti a rodičia ani po absolvovaní psychologickéj konzultácie na Referáte poradenskopsychologických služieb ÚPSVaR Nitra sa nedokázali dohodnúť, súd zisťoval, ktoré výchovné prostredie je pre maloleté deti po rozvode najpriateľnejšie, či v zmysle § 24 ods. 2 veta druhá Zákona o rodine striedavá osobná starostlivosť bude v súčasnosti v záujme maloletých detí. Súd pri rozhodovaní vzal do úvahy vek maloletých detí, emocionálnu naviazanosť maloletých detí na rodičov, intenzitu ich vzťahu k rodičom, rodičovské kompetencie prejavujúce sa v tom, kto dieťaťu svojim prístupom dokáže vytvoriť priaznivejšie a hodnotnejšie výchovné prostredie, akým spôsobom rodičia dbali a zabezpečovali ich všestranné potreby. V tomto vývinovom období maloletých detí súd, vzhľadom k postaveniu a vzájomnému vzťahu rodičov, striedavú osobnú starostlivosť vylúčil ako starostlivosť, ktorá nie je v súlade so záujmami maloletých detí O. Striedavá osobná starostlivosť predpokladá zo strany rodičov predovšetkým toleranciu, spoločnú vôľu a schopnosť spolu komunikovať a spolupracovať v záujme ich detí, schopnosť akceptovať spoločné výchovné metódy a jednotný postoj k zabezpečovaniu starostlivosti o maloleté deti, čo vzhľadom k odlišným postojom a názorom rodičov k výchove maloletých detí a neschopnosti otca prijať stanovisko a názor inej osoby, súd považoval za problematické a pri striedavej osobnej starostlivosti až za rizikové. Pri nejednotnosti názorov rodičov v prístupe k maloletým deťom a k výchove detí hrozí narušenie stability výchovného prostredia maloletých detí. Súd konštatoval, že v danom prípade nielen odlišné výchovné prístupy rodičov, ale aj kvalita vzťahu detí k rodičom sú dôvodmi diskvalifikujúcimi striedavú formu osobnej starostlivosti o maloleté deti. Obe maloleté deti sa pri pohovore s kolíznym opatrovníkom spočiatku odmietavo vyjadrili k striedavej osobnej starostlivosti (pohovor realizovaný v období dočasného striedania sa rodičov v starostlivosti o maloleté deti), následne (po prázdninovom mesačnom pobyte detí u otca) pred psychológom RPPS verbalizovali maloleté deti záujem o túto formu starostlivosti. Pri pohovore s deťmi však psychológ zistil ovplyvňovanie názoru maloletých detí rodinným príslušníkom otca a zistil, že vyjadrenia detí boli v mnohých ohľadoch neprimerané ich veku. Následne pri zisťovaní emocionálnych vzťahov v rodine prostredníctvom projektívnych metód obe deti vyjadrili vzťahy jednoznačne a zrozumiteľne, vyjadrili bližšiu vzťahovú väzbu k matke ako k otcovi, matku vnímajú ako prioritnú osobu v živote, tvoria s ňou celok. Otca vnímajú ako samostatného. Súd, zohľadňujúc najlepší záujem maloletých detí pri rozhodovaní o zverení maloletých detí do osobnej starostlivosti jedného z rodičov, pri vylúčení vhodnosti striedavej osobnej starostlivosti, zveril maloleté deti do osobnej starostlivosti matky. Vo výchovnom prostredí matky je predpoklad priaznivejšieho vývoja maloletých detí O. a v tomto prostredí budú lepšie zohľadnené potreby maloletých detí a zabezpečený ich ďalší priaznivý vývoj. Pri rozhodovaní súd zohľadnil aj názor maloletých detí, ktorý deti vyjadrili počas konania, a vzhľadom k výsledkom psychologickéj konzultácie, konštatuje, že aj deti preferujú výchovné prostredie matky (verbálny prejav maloletých, ktorý je pod racionálnym dohľadom, podlieha názorom blízkych osôb, najmä z otcovej strany, kým emocionálny prejav je hlbší, nemožno ho z krátkodobého hľadiska ovplyvniť a poukazuje na skutočné túžby dieťaťa). Súd zamietol návrh otca na vykonanie znaleckého dokazovania pribratím znalca z odboru pedopsychológie na posúdenie vzťahu detí k rodičom a vhodnosti striedavej osobnej starostlivosti, nakoľko na základe vykonaného dokazovania mal súd dostatočne preukázaný skutkový stav v časti úpravy práv a povinností rodičov k maloletým deťom bez potreby ďalšieho dokazovania odborným - znaleckým posudkom a súdu je známy názor maloletých detí prezentovaný pred kolíznym opatrovníkom a podrobne zisťovaný psychológom RPPS ÚPSVaR

Nitra. Súd upravil styk otca s maloletými deťmi, pretože rodičia v konaní žiadali styk upraviť. Otec bude oprávnený stretávať sa s maloletými deťmi každý nepárny kalendárny týždeň od štvrtka od 15:00 hod. do nasledujúceho pondelka do 09:00 hod. s tým, že si maloleté deti prevezme a po styku odovzdá v školskom zariadení, ktoré maloleté deti navštevujú. Zároveň boli upravené kontakty otca počas obdobia školských prázdnin maloletých detí a sviatkov. V uvedenom rozsahu bude môcť aj otec realizovať svoje výchovné pôsobenie, bude mať vytvorený dostatočný časový priestor, v adekvátnom rozsahu k zabezpečeniu jeho spoluúčasti na výchove maloletých detí s tým, že bude zachovaný hlavný výchovný vplyv matky. Obaja rodičia sa tak budú spolupodieľať na výchove maloletých detí, u oboch rodičov je tak možnosť udržiavania rodičovského vzťahu a upevňovaniu citovej väzby medzi deťmi a rodičom pri dodržaní jednoty a tým stability výchovného prostredia rodiča, ktorému maloleté deti boli zverené do osobnej starostlivosti. Otcovi súd určil výživné vo výške 170 eur mesačne na maloletého O. a 160 eur mesačne na maloletého O.. Súd pri určovaní výšky vyživovacej povinnosti otca prihliadol na jeho možnosti, schopnosti a majetkové pomery, ako aj na vek a odôvodnené potreby maloletých detí, keď práve určenú sumu výživného považoval za primeranú na krytie ich potrieb, ktoré slúžia k celkovému zdravému duševnému a telesnému rozvoju maloletých detí. Maloletým deťom je potrebné zabezpečiť nielen základné životné potreby, ale aj ostatné potreby súvisiace s vekom detí, s ich sociálnym vývojom. U maloletých detí O. sú to výdavky súvisiace so zabezpečovaním školských povinností (výdavky na školské učebnice, školské pomôcky potreby a pomôcky), zvýšené výdavky na mimoškolské platené krúžky maloletých detí - športové, umelecké a jazykové aktivity maloletých detí. U maloletého O. sú to aj zvýšené výdavky na zdravotnú starostlivosť. Priemerný mesačný príjem otca vo výške 1.400 eur netto mu umožňuje prispievať na výživu maloletých detí stanoveným výživným bez toho, aby tým bola ohrozená jeho životná úroveň pri zohľadnení jeho odôvodnených mesačných nákladov a výdavkov (bývanie, energie, výdavky na zabezpečenie životných potrieb). V zmysle ustanovenia § 62 ods. 5 veta prvá Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Otcov navrhované výživné 130 eur a 100 eur mesačne je neprimerané k finančnej situácii otca a hlavne k potrebám jeho maloletých detí, keď len výdavky na mimoškolské aktivity detí sú vo výške cca 100 eur mesačne u každého dieťaťa. Rodič má zákonom stanovenú vyživovaciu povinnosť k svojmu dieťaťu, je jeho prvoradou povinnosťou zabezpečiť odôvodnené potreby svojho dieťaťa v primeranej výške. Rovnako za neprimerané súd vyhodnotil aj matkou navrhované výživné vo výške 230 a 200 eur mesačne. Nielen otec, ale aj matka má finančnú vyživovaciu povinnosť k svojim deťom (aj keď je čiastočne kompenzovaná osobnou starostlivosťou matky), je aj ona povinná zabezpečovať potreby detí primerane k svojej finančnej situácii. Výživné určené súdom otcovi, spolu s finančným príspevkom matky a prídavkami na maloleté deti bude v súčte dostatočné k tomu, aby bol priaznivý vývoj maloletých detí zabezpečený a výdavky na deti pokryté. Pri určení výšky výživného súd zohľadnil aj skutočnosť, že rodičia inú vyživovaciu povinnosť okrem uvedených už nemajú a zohľadnil aj časový interval realizácie kontaktov maloletých detí s otcom. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 CMP tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol v zákonnej lehote odvolaním manžel, udávajúc, že pokiaľ ide o rozvod manželstva, rozsudok súdu prvej inštancie považuje za nepreskúmateľný. Z odôvodnenia rozsudku nie sú zrejmé dôvody, pre ktoré súd manželstvo rozvádza. Súd bez toho, že by vykonal iný dôkaz okrem výsluchov účastníkov, sa stotožnil so stanoviskom navrhovateľky, že manželstvo sa nedá zachrániť a že ich vzťah je natoľko rozvrátený, že manželstvo neplní žiadne zo svojich funkcií. Takýto záver nezodpovedá realite. Svoju manželku má rád a chcel by zachovať rodinu aj s ohľadom na ich deti. Je toho názoru, že ak ide o výchovu detí, ideálne sa dopĺňajú tým, že sú rozdielni. Ak by bol odvolací súd iného názoru a ich manželstvo by rozviedol, navrhol, aby ohľadne starostlivosti o deti určil striedavú osobnú starostlivosť rodičov. Dôvodil, že po odchode manželky zo spoločnej domácnosti sa dohodli na striedavej osobnej starostlivosti a tento spôsob starostlivosti o deti bezproblémovo fungoval až do pojednávania pred súdom. Deti prejavili záujem o striedavú starostlivosť. Stará matka v žiadnom prípade nijakým spôsobom neovplyvňovala deti, sám vypočul rozhovor, keď sa chlapci medzi sebou rozprávali bez prítomnosti iných osôb a hovorili o tom, že im striedanie medzi otcom a mamou vyhovuje, i keď by boli najradšej doma s obidvomi rodičmi. Pokiaľ súd určí striedavú osobnú starostlivosť o deti, podstatne uľahčí deťom adaptáciu na nové prostredie u matky, lebo sa každé dva týždne budú vracieť do prostredia, ktoré dôverne poznajú a kde majú kamarátov a priateľov. Poukázal na rozhodnutie ÚS ČR, z ktorého vyplýva, že chýbajúca kvalifikovaná komunikácia medzi rodičmi nesmie byť prekážkou zavedenia striedavej osobnej starostlivosti o dieťa. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že návrh na rozvod manželstva a úpravu práv a povinností rodičov k maloletým deťom na čas po rozvode zamietne. V prípade, ak odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie

nezmení, navrhol, aby ohľadne výroku o rozvode manželstva rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a ohľadne výrokov o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode manželstva rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle § 388 CSP zmenil tak, že maloleté deti zverí do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov tak, že budú zabezpečovať osobnú starostlivosť v týždňových intervaloch, a to vždy od piatku od 15.00 hodiny párneho kalendárneho týždňa budú deti v osobnej starostlivosti matky a od piatku 15.00 hodiny nepárneho kalendárneho týždňa budú deti v osobnej starostlivosti otca. Následne, bez ohľadu na striedavú osobnú starostlivosť, žiadal upraviť styk rodičov s maloletými deťmi počas sviatkov a prázdnin nasledovne:

- v období letných školských prázdnin každoročne od 15. 07. od 09.00 hodiny do 31. 07. do 19.00 hodiny a od 15. 08. od 09.00 hodiny do 31. 08. do 09.00 hodiny budú v starostlivosti otca a od 01. 07. do 15. 07. do 19.00 hodiny a od 01. 08. do 15. 08. do 09.00 budú v starostlivosti matky,

- v párnom kalendárnom roku počas jarných školských prázdnin od soboty predchádzajúcej prvému dňu jarných školských prázdnin od 09.00 hodiny do nedele nasledujúcej po poslednom dni jarných školských prázdnin do 19.00 hodiny budú v starostlivosti otca. V nepárnom kalendárnom roku v starostlivosti matky.

- v nepárnom kalendárnom roku počas veľkonočných sviatkov od Zeleného štvrtka od 09.00 hodiny do utorka nasledujúceho po Veľkonočnom pondelku do 19.00 hodiny budú v starostlivosti otca. V párnom kalendárnom roku v starostlivosti matky.

- v období od 24. 12. do 06. 01. nasledujúceho roka každoročne od 30. 12. od 17.00 hodiny do 06. 01. nasledujúceho roka do 19.00 hodiny budú v starostlivosti otca a od 24. 12. do 30. 12. do 17.00 hodiny v starostlivosti matky.

Zastupovať a spravovať majetok maloletých detí budú obaja rodičia, ktorí sú tiež povinní uhrádzať bežné potreby maloletých detí tretím osobám každý v jednej polovici. Žiadal, aby súd výživné rodičom neurčil.

3. Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca uviedol, že sa v plnom rozsahu pridrižava svojho vyjadrenia predneseného na súdnom pojednávaní dňa 03. 09. 2019, v ktorom poukázal na pohovor vykonaný s maloletými deťmi, ako aj na správu z konzultácií s rodičmi a deťmi na referáte poradenskopsychologických služieb. Navrhol zveriť maloleté deti do osobnej starostlivosti matke a otca zaviazat' prispievať výživným vo výške 160 eur mesačne na maloletého O. a 140 eur na maloletého O.. Rozsudok súdu prvej inštancie považuje za správny a odvolanie otca ako nedôvodné žiadal zamietnuť.

4. Manželka v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že rozsudok súdu prvej inštancie v časti rozvodu manželstva je zrozumiteľný. Súd jasne vysvetlil, ako posúdil jednotlivé skutkové tvrdenia manželov, z ktorých dôkazov vychádzal pri rozhodovaní o rozvode manželstva a odôvodnenie je presvedčivé. Je toho názoru, že v konaní boli nepochybne preukázané dlhodobé rozpory v manželstve. Z výpovede oboch manželov je zrejmé, že manželstvo si dlhodobo neplnilo žiadnu zo svojich funkcií, od apríla 2019 nežili v spoločnej domácnosti. Súd správne vyhodnotil príčiny rozpadu manželstva, spočívajúce v rozdielnych názoroch manželov na partnerské spolužitie, vedenie domácnosti a výchovu detí. Súd vychádzal aj zo stanoviska manžela, ktorý sám uviedol, že nie vždy sa správal k manželke primerane a potvrdil tvrdenia o nefunkčnom manželskom spolužití. Ďalej uviedla, že sa stotožňuje aj s rozhodnutím súdu v časti týkajúcej sa úpravy práv a povinností k maloletým deťom. Názor súdu vychádzal so záverov pohovoru maloletých detí tak s kolíznym opatrovníkom, ako aj s psychológom. Z dôkazov vykonaných na súde prvej inštancie (pohovor s kolíznym opatrovníkom a pohovor so psychológom ÚPSVaR Nitra) je nepochybné, že rozhodnutie súdu o zverení maloletých detí do osobnej starostlivosti matky je správne a že striedavá osobná starostlivosť by bola v rozpore so záujmami detí. V neprospech striedavej osobnej starostlivosti hovorí aj skutočnosť, že otec má miesto výkonu práce v Bratislave a starostlivosť o deti by nezvládol ani z časového hľadiska. Už v súčasnosti sa ukázalo ako nerealizovateľné stretávanie sa otca s deťmi každý nepárny štvrtok od 15:00 hod. Vzhľadom k tomu, že otec denne dochádza z práce z Bratislavy do Nitry, nestíha deti o 15:00 hod. prevziať a porozvážať ich na krúžky, ale preberá si ich až o 19:00 hod., kedy už majú ukončené krúžkové aktivity. Záverom uviedla, že rozhodnutie súdu prvej inštancie sa ukázalo ako správne aj počas jeho realizácie od septembra 2019. Maloleté deti sú omnoho pokojnejšie a ich výsledky v škole sa výrazne zlepšili. O. sa po 11 rokoch prestal pocikávať. Skutočnosť, že sa mal. O. upokojil a je psychicky stabilizovaný, potvrdila aj bývalá triedna učiteľka maloletého O..

5. O. v písomnom vyjadrení k podanému vyjadreniu manželky uviedol, že výkon práce v Bratislave ho v žiadnom prípade nediskvalifikuje, aby nezvládol starostlivosť o deti. Jeho pracovná náplň a pracovný čas je maximálne flexibilný. Pokiaľ ide o zmenu termínov preberania detí oproti rozsudku, tak tento si upravili po vzájomnej dohode na 19:00 hod. z viacerých dôvodov: -deti samé navrhli, že im nevyhovuje,

aby si ich vymieňali v škole, -pri takto upravenom režime bez problémov s nimi realizuje všetky krúžky a mimoškolské aktivity, - harmonogram odovzdávania detí v škole o 9:00 hod. sa ukázal ako neefektívny, -ďalším dôvodom, prečo je lepšie preberať a odovzdávať deti doma, je, že umožňuje obom rodičom sa venovať viacej deťom. Nie je pravdivé ani tvrdenie manželky, že sa syn O. zlepšil v škole. Keď sa s chlapcami rozprával, tak obaja sami hovorili, že by chceli s ním tráviť viacej času. Je toho názoru, že iba striedavá osobná starostlivosť môže zachovať pozitívny vzťah medzi ním ako otcom a deťmi s tým, že to bude ku prospechu všetkých. S rozvodom manželstva nesúhlasí. Je veriaci človek a manželstvo je pre neho posvätný zväzok muža a ženy.

6. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej CSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo (§ 65, § 66 Civilného mimosporového poriadku, ďalej CMP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie v jeho napadnutom výroku o úprave styku otca s maloletými deťmi počas bežného roka je potrebné v zmysle ustanovenia § 388 CSP zmeniť tak, ako vyplýva z výroku tohto rozhodnutia (zmena oproti úprave styku súdom prvej inštancie sa týka len zmeny času - hodiny, odkedy a dokedy je otec oprávnený sa s deťmi stretávať, ako i miesta prevzatia maloletých detí na začiatku realizácie stretávania sa) a vo všetkých zvyšných napadnutých výrokoch dospel odvolací súd k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne, keď súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci a vec aj správne právne posúdil a svoje rozhodnutie správne a vyčerpávajúco odôvodnil, z ktorého dôvodu v tomto rozsahu rozhodnutie súdu prvej inštancie v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

7. Predmetom tohto konania bol návrh manželky, doručený súdu prvej inštancie dňa 16. 01. 2019, ktorým sa domáhala rozvodu manželstva s manželom L.. O. O. a úpravy práv a povinností rodičov k maloletým deťom O.- O., nar. XX. XX. XXXX a O., nar. XX. XX. XXXX tak, že maloleté deti budú zverené do jej osobnej starostlivosti s tým, že ona bude maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok a otec bude zaviazaný prispievať na výživu maloletého O. sumou 220 eur mesačne a na výživu maloletého O. sumou 200 eur mesačne. V podanom návrhu dôvodila, že manželstvo s manželom bolo dobré len zo začiatku, keď postupne sa medzi manželmi začali prejavovať rozdielne názory na manželské spolužitie, výchovu detí a vedenie spoločnej domácnosti, keď uviedla, že manžel je veľmi direktívny, majetnícky a spolu s deťmi sa mu museli neustále prispôsobovať. Väčšie problémy v manželstve nastali po narodení syna O.. Časom sa s manželom odcudzili, intímne sa nestýkajú vyše 9 mesiacov a ich manželstvo si neplní žiadnu zo základných funkcií, spolu nehospodária a nevychováajú maloleté deti pochádzajúce z manželstva. Manželka ďalej uviedla, že manželské spolužitie nemá záujem obnoviť, rozhodnutie podať návrh na rozvod manželstva v nej dozrievalo dlhšie. Pokiaľ ide o maloletých synov, uviedla, že maloletý O. je žiakom 4. ročníka základnej školy, venuje sa plávaniu a chodí na angličtinu. Maloletý O. je žiakom 2. ročníka základnej školy a tiež sa venuje plávaniu, chodí na angličtinu a tanečnú. Okrem bežných výdavkov na školu, stravu, ošatenie a obuv má zvýšené výdavky na okuliare. Tiež uviedla, že je zamestnankyňou SPÚ Nitra a je riaditeľkou botanickej záhrady s mesačným príjmom 800 eur netto. Manžel je zamestnancom Ministerstva vnútra SR, s miestom výkonu práce v Bratislave a s priemerným mesačným netto zárobkom 1.400 eur. Okrem toho poberá odmeny aj z projektov, na ktorých pracuje.

8. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

9. Podľa § 388 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

10. Keďže obaja rodičia po rozhodnutí súdu prvej inštancie v priebehu odvolacieho konania vo svojich písomných vyjadreniach uviedli, že stretávanie sa otca s maloletými deťmi v bežnom roku, a to každý nepárny štvrtok od 15.00 hodiny sa takýmto spôsobom nerealizuje (bez ohľadu na dôvody tejto nerealizácie), keď otec si vo štvrtok na základe dohody s matkou deti prevezme o 19.00 hodine v mieste bydliska detí, na túto zmenu v realizácii styku otca s maloletými deťmi v rámci preskúmania rozhodnutia súdu prvej inštancie reagoval odvolací súd tak, že zmenil (v zmysle ustanovenia § 388 CSP) výrok rozhodnutia súdu prvej inštancie o úprave styku otca s maloletými deťmi počas bežného roka tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletými deťmi každý nepárny týždeň od štvrtka od 19.00 hodiny s tým, že otec si deti prevezme v mieste bydliska maloletých detí, pretože je zrejmé, že takáto úprava styku zodpovedá skutočnému stavu veci, ako i súčasne zmenil čas, dokedy sa styk otca

bude realizovať (v rámci nasledujúceho pondelka), keď v tomto ohľade nepovažoval za odôvodnené ukončiť realizáciu stretávania sa otca s deťmi o 9.00 hodine odovzdaním detí v školskom zariadení, ktoré navštevujú, keď je zrejmé to, že obe deti sú školopovinné a začiatok školského vyučovania je určený na 8.00 hodinu. Vyššie uvedené dôvody potom viedli odvolací súd k zmene rozhodnutia súdu prvej inštancie vo vymedzenom rozsahu.

11. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

12. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

13. Vo vzťahu k ďalším napadnutým výrokom rozhodnutia súdu prvej inštancie (rozvod manželstva a úprava práv a povinností rodičov k maloletým deťom na čas po rozvode, s výnimkou úpravy stretávania sa otca s deťmi v bežnom roku) dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie manžela (otca) je neodôvodnené a rozhodnutie súdu prvej inštancie je správne, keď súd prvej inštancie vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, ktorého výsledky správne vyhodnotil a ustálil správny právny záver, ktorý vo svojom rozhodnutí jasne, presvedčivo a správne odôvodnil. Preto odvolací súd v tomto rozsahu rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1 CSP potvrdil, a keďže sa s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie stotožňuje, v súlade s § 387 ods. 2 CSP na dôvody rozhodnutia súdu prvej inštancie odkazuje.

14. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie vo vzťahu k jeho napadnutému výroku, ktorým súd manželstvo účastníkov konania rozviedol, odvolací súd udáva, že zhodne so súdom prvej inštancie jednoznačne dospel k záveru, že vzťahy medzi manželmi sú tak vážne a trvalo narušené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel, keď bolo nesporne preukázané, že manželstvo účastníkov konania si neplní ani jednu zo svojich funkcií, manželia sa intímne nestýkajú od leta 2018, spoločne nehospodária od januára 2019 a rovnako spoločne nezabezpečujú výchovu svojich maloletých detí, keď je zrejmé i to, že manželka sa v apríli 2019 spolu s maloletými deťmi odšťahovala zo spoločnej domácnosti, ktorú viedla s manželom. Teda, odvolací súd mal za nesporne preukázané, že v čase rozhodovania súdu prvej inštancie o rozvode manželstva boli splnené všetky zákonné predpoklady, tak ako ich stanovuje ustanovenie § 23 ods. 1 Zákona o rodine na rozvod tohto manželstva. Súd prvej inštancie rovnako správne vyhodnotil i to, že vo vzťahu účastníkov konania nie je možné predpokladať reparáciu narušených manželských a partnerských vzťahov do budúcnosti, a to i napriek tomu, že manžel demonštroval snahu o obnovenie spolužitia s manželkou, keď bolo zrejmé to, že postoj manželky v tomto ohľade bol nemenný, založený na dôkladnom zvážení tohto životného kroku a bez akejkoľvek citovej participácie k manželovi. V tomto kontexte potom možno zdôrazniť len to, čo uviedol i súd prvej inštancie, že manželský zväzok je zväzkom muža a ženy, keď jedným z jeho základných pilierov je dobrovoľnosť prítomná pri vstupe do tohto zväzku, ako i počas jeho trvania, preto za situácie, že jeden z manželov sa rozhodne tento zväzok ukončiť, za splnenia zákonných predpokladov k tomuto kroku, nie je možné ani zo strany súdu trvanie tohto zväzku žiadnym spôsobom vynucovať a od manžela požadovať, aby len z dôvodu nesúhlasu druhého manžela s rozvodom manželstva v takomto nefunkčnom zväzku zotrval.

15. Pokiaľ vo vzťahu k tomuto napadnutému výroku rozhodnutia súdu prvej inštancie manžel namietal, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je nepreskúmateľné, s takouto odvolacou argumentáciou manžela sa odvolací súd nestotožňuje.

16. Rozhodnutie súdu ako orgánu verejnej moci nemusí byť totožné s očakávaniami a predstavami účastníka konania, ale z hľadiska odôvodnenia musí spĺňať parametre zákonného rozhodnutia. Zákonné ustanovenie § 220 ods. 2 CSP sa totiž chápe aj z hľadiska práv účastníka konania na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ktorého súčasťou je aj právo na súdne konanie spĺňajúce garancie spravodlivosti, a toto ustanovenie treba vykladať a uplatňovať aj s ohľadom na príslušnú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. rozsudok vo veci García Ruiz proti Španielsku z 21. januára 1999, sťažnosť č. 30544/96, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1999-I) tak, že rozhodnutie súdu musí viesť presvedčivé a dostatočné dôvody, na základe ktorých je založené. Rozsah tejto povinnosti sa

môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí sa posúdiť vo svetle okolností každej veci. Judikatúra ESLP teda nevyžaduje, aby na každý argument strany bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia.

17. Prihliadajúc na uvedené, odvolací súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie v plnom rozsahu spĺňa kritéria pre odôvodňovanie rozhodnutia v zmysle § 220 ods. 2 CSP, a preto ho jednoznačne treba považovať za preskúmateľné. Odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie predovšetkým zodpovedá základnej štruktúre odôvodnenia rozhodnutia, súslednosti jednotlivých častí odôvodnenia, ale aj ich obsahovej (materiálnej) náplni, čím sa napĺňajú najmä kritériá určitosti (prehľadnosti), zrozumiteľnosti a presvedčivosti rozhodnutia. Napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie tak nie je nepreskúmateľné, ako namietal manžel, a jednoznačne sú z neho zrejmé dôvody, pre ktoré súd manželstvo účastníkov konania rozviedol. Na správne ustálený záver súdu prvej inštancie o dôvodnosti podaného návrhu na rozvod manželstva pritom nebolo potrebné vykonávať žiadne ďalšie dokazovanie, pretože súdom prvej inštancie vykonaným dokazovaním bol dostatočne preukázaný taký rozvrat manželstva účastníkov konania, ktorý odôvodňoval postup súdu v zmysle ustanovenia § 23 ods. 1 Zákona o rodine.

18. Vo vzťahu k otcom namietanému zvereniu maloletých detí do osobnej starostlivosti matke na čas po rozvode manželstva je rovnako potrebné uviesť to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým súd prvej inštancie upravil práva a povinnosti rodičov k maloletým deťom na čas po rozvode (s výnimkou úpravy stretávania sa otca s deťmi v bežnom roku) je správne, keď súd prvej inštancie starostlivo a citlivo prihliadal na všetky okolnosti, ktoré v priebehu konania zistil za účelom úplného zistenia skutočného stavu veci a nadväzne na to správne rozhodol o tom, že zverenie detí do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov v tomto prípade nie je vhodnou formou starostlivosti rodičov o maloleté deti.

19. Predpokladmi na rozhodnutie súdu o striedavej osobnej starostlivosti, ktoré musia byť splnené kumulatívne sú: - jednoznačný záujem dieťaťa na zverení do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, - lepšia možnosť zaistenia potrieb dieťaťa pri tomto spôsobe osobnej starostlivosti ako pri výlučnej osobnej starostlivosti jedného z rodičov, - spôsobilosť rodičov vychovávať dieťa, - záujem obidvoch rodičov o osobnú starostlivosť o dieťa, - súhlas aspoň jedného z rodičov so zverením dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti. Pokiaľ je záujem dieťaťa prvoradým hľadiskom, potom je potrebné dôjsť k logickému záveru, že predpokladom na rozhodnutie súdu o zverení dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti je vysoká miera schopnosti dohody rodičov a nevyhnutnosť intenzívnej komunikácie týkajúcej sa potrieb maloletého dieťaťa. Rodičia sa musia vedieť dohodnúť o veciach súvisiacich so školskou dochádzkou, aj s mimoškolskými aktivitami a záujmami dieťaťa, vrátane financovania potrieb dieťaťa. Rozhodnutie o striedavej osobnej starostlivosti o maloleté dieťa by ideálne malo vychádzať zo spoločnej vôle rodičov a ich dohody, schopnosti spolu komunikovať a spolupracovať a nezapájať dieťa do svojich osobných problémov, pretože v záujme dieťaťa je predovšetkým to, aby vyrastalo v atmosfére šťastia, lásky, porozumenia, stability, tolerancie a harmónie, aby jeho výchova smerovala k pozitívnemu rozvoju jeho osobnosti, nadania, rozumových a fyzických schopností, mravnému, duchovnému a sociálnemu rozvoju a aby boli rešpektované práva dieťaťa.

20. Je potrebné zdôrazniť, že pri rozhodovaní o návrhu otca na zverenie detí do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov súd prvej inštancie správne venoval náležitú pozornosť práve názoru maloletých detí, ktoré vzhľadom na ich vek a rozumovú vyspelosť sú schopné svoj názor týkajúci sa výkonu rodičovských práv a povinností voči nim dostatočne prezentovať. V tomto ohľade tvrdenia otca prezentované v podanom odvolaní, že synovia sa sami vyjadrili o vhodnosti striedavej osobnej starostlivosti rodičov o nich, nemožno považovať za zodpovedajúce výsledkom toho, čo súd prvej inštancie v priebehu konania zistil a správne vyhodnotil, keď deti jednak prvotne verbalizovali odmietavý postoj k striedavej osobnej starostlivosti (v čase, keď sa táto forma starostlivosti o ne i na základe dohody rodičov realizovala), ktorý následne v emocionálnom prejave potvrdili (v kontraste s verbálnym prejavom, ktorý bol vyhodnotený ako prejav pod racionálnym dohľadom, podliehajúci názoru blízkych osôb, najmä z otcovej strany), keď obe deti vnímajú matku ako prioritnú osobu, s ktorou tvoria celok a otca vnímajú ako samostatného. I napriek skutočnosti, že obaja rodičia majú vytvorené podmienky na zabezpečenie starostlivosti o svoje maloleté deti, súd prvej inštancie dospel k odôvodnenému záveru, že v okolnostiach konkrétneho prípadu nariadenie striedavej osobnej starostlivosti nie je v súlade so záujmom maloletých detí, správne poukazujúc i na existujúcu nejednotnosť názorov rodičov v prístupe k maloletým deťom a k výchove, potenciálne narúšajúcu stabilitu výchovného prostredia detí. Pokiaľ otec v podanom odvolaní poukázal na rozhodnutie ÚS ČR IÚS/266/2010 a na to, že chýbajúca kvalifikovaná

komunikácia medzi rodičmi nesmie byť prekážkou zavedenia striedavej osobnej starostlivosti, odvolací súd poukazuje na iné rozhodnutie ústavného súdu, a to rozhodnutie ÚS SR IIÚS/361/2016 (ktoré je v systéme slovenského právneho poriadku rozhodnutím najvyššej súdnej autority v SR, na rozdiel od rozhodnutia ÚS ČR), z ktorého vyplýva nasledovné: „Pokiaľ ide o úroveň vzájomných vzťahov rodičov a schopnosť ich vzájomnej komunikácie, podľa názoru ústavného súdu ide aj o dôležitý faktor pri realizácii príslušnej úpravy výkonu rodičovských práv a povinností vrátane realizácie striedavej osobnej starostlivosti. Uvedené však nemožno interpretovať tak, že podmienkou striedavej osobnej starostlivosti sú ideálne a harmonické vzťahy medzi rodičmi maloletého dieťaťa. Vo väčšine prípadov je prirodzené, že medzi rodičmi maloletého pretrvá určitá miera napätia, nezhody a antipatie, ktorá by však nemala prekročiť rozumnú mieru negatívne ovplyvňujúcu fyzický a psychický vývoj maloletého. Uvedená skutočnosť však sama osebe nepredstavuje prekážku pre zverenie maloletého dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti. Rozhodujúca je intenzita napätia a nezhôd a tiež hodnotenie tejto skutočnosti v kontexte s ďalšími okolnosťami, ktoré je potrebné vyhodnotiť v každom individuálnom prípade.“ V kontexte uvedeného možno potom ustáliť to, že i keď chýbajúca kvalifikovaná komunikácia medzi rodičmi sama o sebe by nemala byť prekážkou pre zverenie detí do striedavej osobnej starostlivosti (z hľadiska zdravého fyzického a psychického vývoja dieťaťa je však náležité určitú mieru konštruktívnej komunikácie a participácie rodičov predpokladať), v komplexe posúdenia všetkých individuálností konkrétneho prípadu je opodstatnené len to, aby sa v najlepšom záujme maloletého dieťaťa (detí), prihliadalo na všetky okolnosti, ktoré v každej konkrétnej veci vyšli najavo, vrátane zohľadnenia intenzity nezhôd a nesúladu rodičov pri zabezpečovaní výchovy a starostlivosti o deti.

21. Absolútne bezpochyby treba konštatovať, že miesto otca v živote maloletých synov, rovnako ako miesto matky, je nezastupiteľné, avšak podľa názoru odvolacieho súdu v súdom prvej inštancie upravenom rozsahu výkonu rodičovských práv a povinností má otec zabezpečený dostatočný priestor na realizáciu jeho rodičovských práv a kompetencií, keď so synmi má možnosť tráviť čas v takom rozsahu, ktorý mu poskytuje dostatočné možnosti na upevňovanie vzájomných vzťahov s deťmi, ako i zabezpečenie jeho vplyvu na výchovu synov a vývoj ich osobnosti. Vychádzajúc z vyššie uvedeného, odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie, poukazujúc na odôvodnenie jeho právnych záverov vychádzajúcich z dostatočne vykonaného dokazovania a zisteného skutočného stavu, mal za to, že zverenie detí do osobnej starostlivosti matke je ako formu starostlivosti o maloleté deti potrebné považovať za takú, ktorá je súladná s najlepším záujmom maloletých detí Mňahončákových.

22. O náhrade trov konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).